

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over Pressenævnets sanktion og offentliggørelse

Pressenævnets pålæg om offentliggørelse efter medieansvarslovens § 49 – og grænserne for nævnets sanktionsmagt

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 18 afgørelser · 2012-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Pressenævnets eneste retsfølge over for et medie, der har tilsidesat god presseskik eller skal bringe et genmæle, er at udtale kritik og at pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen efter medieansvarslovens § 49. Offentliggørelsen skal ske snarest muligt, uden kommenterende tilføjelser og "på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges". Denne oversigt kortlægger, hvad Pressenævnet lægger vægt på, når det vurderer, om et pålæg er efterlevet, hvad nævnet udtrykkeligt IKKE kan (sletning, afindeksering og erstatning), samt hvordan strafansvaret for manglende efterlevelse efter § 53, stk. 2, indgår i domstolssporet sammen med redaktøransvaret.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Pressenævnets eneste retsfølger er at udtale kritik (helt eller delvis medhold) og at pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen efter medieansvarslovens § 49; nævnet fastlægger selv offentliggørelsens omfang (fx resumé eller hele kendelsen).
- 02** Pressenævnet kræver, at en pålagt kritik eller et genmæle offentliggøres uden kommenterende tilføjelser, så modtagerne får nævnets vurdering uforstyrret – egne kommentarer, partsindlæg eller 'modsvar' i tilslutning til offentliggørelsen er selvstændige overtrædelser af § 49.
- 03** Pressenævnet kræver, at offentliggørelsen sker snarest muligt og 'så fremtrædende som det med rimelighed kan forlanges'; online skal kendelsen som udgangspunkt bringes frit tilgængeligt på forsiden – ikke bag betalingsmur – og ofte med Pressenævnets logo.
- 04** Pressenævnet accepterer mediets ret til at bestemme den tekniske og typografiske udformning, men klageren kan ikke kræve en bestemt formulering, navns nævnelse eller billeder ud over nævnets fastlagte ordlyd.
- 05** Pressenævnet afviser konsekvent krav om sletning og afindeksering; nævnet kan kun vurdere, om mediets egen håndtering er i strid med god presseskik, mens egentlig fjernelse må forfølges ved domstolene eller Datatilsynet.

- 06** Pressenævnet kan ikke tilkende erstatning eller tort – det er efter forarbejderne et centralt domstolsanliggende, jf. erstatningsansvarslovens § 26.
- 07** Pålægget retter sig mod den ansvarshavende redaktør, der er forpligtet til at efterkomme det uanset egen opfattelse af kendelsens rigtighed.
- 08** Manglende efterlevelse af et offentliggørelsespålæg er strafbart efter § 53, stk. 2 (bøde eller fængsel indtil 4 måneder) og kan tillige sanktioneres med tvangsbøder efter retsplejelovens § 997, stk. 3.

§ 1 Pressenævnets to retsfølger: kritik og pålæg om offentliggørelse – og intet andet

Pressenævnet afgør efter [medieansvarsloven § 43](#) alene to spørgsmål: om der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik (jf. [§ 34](#)), og om et massemedie skal bringe et genmæle. Når nævnet giver klageren helt eller delvis medhold, er nævnets eneste reaktionsmuligheder at *udtale kritik* og at *pålægge offentliggørelse* efter [§ 49](#):

"Nævnet kan pålægge redaktøren for det indklagede massemedie snarest muligt at offentliggøre en kendelse i et af nævnet nærmere fastlagt omfang. En sådan offentliggørelse skal ske uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges."

Det er nævnet selv, der fastlægger *omfanget* – fx om hele kendelsen eller blot et resumé skal bringes. I [2018-80-0146](#) (DR/socialtilsyn) blev DR således pålagt at offentliggøre "et resumé af nævnets kritik".

Det nævnet bevidst er afskåret fra. Forarbejderne til § 49 – lovforslaget til medieansvarsloven, som byggede på Medieansvarsudvalgets **Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar** – understreger, at nævnet hverken kan straffe eller tilkende erstatning:

"Justitsministeriet finder det ligesom Medieansvarsudvalget principelt betænkeligt at tillægge Pressenævnet en domstolslignende kompetence til at anvende sanktionerne straf eller erstatning i de sager, der vil blive indbragt for nævnet."

Forarbejderne fremhæver, at "afgørelsen af, om det fornødne erstatningsgrundlag foreligger, og af selve erstatningsudmålingen er centrale domstolsanliggender". Spørgsmål om tort og erstatning efter [erstatningsansvarsloven § 26](#) hører derfor under domstolene – se [tortgodtgoerelse](#) – mens spørgsmål om databeskyttelse og sletning af personoplysninger henhører under Datatilsynet, som nævnet bemærkede i [Pressenævnets kendelse af 22. juni 2024](#) (B.T.). Nævnet kan derimod gentage et pålæg og minde om strafansvaret: i [2023-80-0995](#) (dkdox.tv) understregede nævnet, at manglende efterlevelse af pålæg kan straffes efter [§ 53, stk. 2](#).

Afgrænsning: selve presseskik-vurderingen behandles i [god-presseskik](#), genmælets indhold i [genmaele](#) og nævnets kompetence og adgangsbetingelser i [pressenaevnet-kompetence-proces](#).

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 26](#)[Medieansvarsloven § 34](#)[Medieansvarsloven § 43](#)[Medieansvarsloven § 49](#)[Medieansvarsloven § 53, stk. 2](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af B.T. for mangelfuld opfølgning på klagesag om plastikkirurg

22.06.2024

Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer dkdox.tv for at ignorere pålæg om genmæle og bringe kritik med ulovlige kommentarer	11.05.2023
Pressenævnet · Kritik af DR for misvisende fremstilling af socialtilsyn i dokumentar om drabssag	27.02.2019

§ 2 Kravet om offentliggørelse 'uden kommenterende tilføjelser'

Det skarpeste mønster i nævnets sanktionspraksis er forbuddet mod, at mediet pakker nævnets kritik ind i egne kommentarer. Kravet følger direkte af ordlyden i § 49 ("uden kommenterende tilføjelser") og – for genmæle – af § 39, stk. 2, hvorefter "redaktionelle bemærkninger i umiddelbar tilslutning til offentliggørelsen skal indskrænkes til faktiske oplysninger".

Den klareste illustration er dkdox.tv-sagskomplekset. Mediet var i februar 2023 pålagt at bringe et resumé af nævnets kritik og et genmæle (pålægget blev fastholdt ved afslag på genoptagelse i 2023-80-0986). I stedet offentliggjorde mediet en video, hvor oplæsningen af kritikken blev efterfulgt af over 14 minutters kommentarer fra en journalist, og hvor mediet samtidig nægtede at bringe genmælet. I 2023-80-0995 udtalte Pressenævnet **alvorlig kritik** og fastslog tre selvstændige overtrædelser af § 49:

- **Manglende offentliggørelse af genmæle** – et medie er forpligtet til at efterkomme nævnets pålæg uanset mediets egen holdning til kendelsens rigtighed, jf. § 49, jf. § 39.
- **Ulovlige kommenterende tilføjelser** – at bringe kritikken sammen med omfattende kritiske kommentarer og partsindlæg strider mod kravet om, at læserne/seerne skal kunne modtage nævnets vurdering uforstyrret.
- **Fejlagtig linkning** – links skal føre direkte til den officielle kendelse på Pressenævnets hjemmeside, ikke til mediets eget kommenterende materiale.

Mediet blev pålagt at foretage en **ny offentliggørelse** som en selvstændig udsendelse uden kommentarer og med korrekte links, og nævnet henviste udtrykkeligt til strafansvaret efter § 53, stk. 2.

Pressenævnet kræver altså, at kritikken eller genmælet står *alene*. Det adskiller sig fra rene presseskik-sager om læserbreve, hvor redaktøren efter redigeringsretten godt kan knytte et faktuel modsvare til et indlæg – men det er en anden situation end offentliggørelsen af nævnets egen kendelse, hvor kommentarer er udelukket.

LOV	Medieansvarsloven § 39, stk. 2	Medieansvarsloven § 49	Medieansvarsloven § 53, stk. 2
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer dkdox.tv for at ignorere pålæg om genmæle og bringe kritik med ulovlige kommentarer 11.05.2023 Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod dkdox.tv om krænkende beskyldninger og manglende genmæle 18.03.2023		

§ 3 'Så fremtrædende som det med rimelighed kan forlanges': placering, platform og logo

Det andet kerneelement i § 49 er, at offentliggørelsen skal ske *snarest muligt og så fremtrædende som det med rimelighed kan forlanges*. Pressenævnet lægger ved bedømmelsen vægt på, om kritikens placering står mål med den oprindelige omtale, og om den faktisk når de samme modtagere.

Online: forsiden og fri adgang. I 17-70-01170 (Ekstra Bladet) havde mediet placeret kendelsen bag betalingsmuren EkstraBladet+, fordi den kritiserede artikel også havde ligget der. Pressenævnet fandt, at

offentliggørelse bag betalingsmur ikke var tilstrækkelig: ekstrabladet.dk er ét samlet medie, og kendelsen skulle bringes *frit tilgængeligt* på forsiden som en selvstændig artikel i nyhedsstrømmen, illustreret med Pressenævnets logo. Tilsvarende blev mediet i [Pressenævnets kendelse af 25. april 2024](#) (Udfordringen) pålagt at offentliggøre kendelsen på en fremtrædende plads i både den digitale og trykte udgave "med anvendelse af Pressenævnets logo".

Hvornår er placeringen tilstrækkelig? Praksis viser, at nævnet accepterer en placering, der har ligget fremtrædende i en periode:

Sag	Placering	Vurdering
15-70-00755 (Se og Hør)	Forsiden af seoghoer.dk i flere dage	Tilstrækkelig fremtrædende
15-70-00754 (Jyllands-Posten)	Netavis: første opslag på finans.dk i 24 timer	Tilstrækkelig (dissens om trykt placering på s. 2)
17-70-01170 (Ekstra Bladet)	Bag betalingsmur	Ikke tilstrækkelig – skal på fri forside

Mediets råderum over udformningen. Pressenævnet accepterer, at redaktøren bestemmer den tekniske og typografiske udformning, men kræver, at den svarer til de oprindelige artikler. I [16-70-00911](#) fastslog nævnet, at redaktøren selv har ansvaret for at undersøge og matche typografi og layout fra de oprindelige artikler. Klageren kan derimod *ikke* kræve en bestemt formulering, sit navn nævnt eller billeder ud over nævnets fastlagte ordlyd – det fastslog nævnet både i Se og Hør-sagen [15-70-00755](#) og i Amagerbank-sagen [15-70-00754](#).

§ 49 kan også bruges målrettet til at korrigere en mangelfuld online-placering: i [17-70-01083](#) (Søfart) blev mediet pålagt at *flytte linket* til sagens afslutning op til starten af brødteksten i den oprindelige artikel.

Kravene gentages i [Pressenævnets forretningsorden § 13, stk. 4](#).

LOV	Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 13, stk. 4	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Udfordringen kritiseres af Pressenævnet for alvorlige og uprøvede anklager i interview med prædikant 25.04.2024 Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse: Kritik af Ekstra Bladet skal offentliggøres på den gratis forside 15.08.2017 Pressenævnet · Onlinemedie får kritik for manglende partshøring og fejlagtig omtale af bortvisning 27.04.2017 Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesager om god presseskik og utilstrækkelig offentliggørelse af kritik 16.02.2016 Pressenævnet · Direktør fik ikke medhold i krav om navngivelse og forsideplacering af Pressenævnets kritik 21.03.2015 Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om Se og Hørs offentliggørelse af kritik 10.02.2015	

§ 4 Hvad pålægget IKKE rækker til: sletning, afindeksering og erstatning

Pressenævnet afviser konsekvent at pålægge medier at *slette* eller *afindeksere* artikler. Et offentliggørelsespålæg efter § 49 er en *tilføjelse* (kritik eller genmæle), ikke en *fjernelse* af det oprindelige indhold. Nævnet kan alene vurdere, om mediets egen håndtering – fx en afindeksering eller anonymisering – er i overensstemmelse med god presseskik (de vejledende reglers punkt B.8/D.1).

Mønstret er entydigt på tværs af afgørelserne:

•

I [Pressenævnets kendelse af 1. marts 2024](#) (B.T.) afviste nævnet at slette en hel artikel- og podcastserie "med henvisning til proportionalitetsprincippet og informationsfriheden", men pålagde offentliggørelse af kritikken efter § 49.

- I [Pressenævnets kendelse af 22. juni 2024](#) (B.T.) blev sletning igen afvist, og nævnet bemærkede, at spørgsmål om databeskyttelse "falder uden for nævnets kompetence og hører under Datatilsynet, jf. § 43".
- I [Pressenævnets kendelse af 18. september 2025](#) (Berlingske) afviste nævnet et krav om at få en kommentar fjernet og afindekseret.
- I [Pressenævnets kendelse af 28. november 2025](#) (Sjællandske Nyheder) og i [2022-80-0886](#) (Århus Stiftstidende) blev krav om sletning afvist, da oplysningerne ikke var tilstrækkeligt belastende eller private til at veje tungere end sagens aktualitet og almene interesse.
- I [17-70-01083](#) (Søfart) afviste nævnet sletning, men anså mediets egen afindeksering for tilstrækkelig.

Pressenævnet kan altså *pålægge* offentliggørelse, men ikke *fjernelse*. Den, der ønsker en artikel slettet, erstatning eller mortifikation, må gå til domstolene – eller til Datatilsynet for sletning af personoplysninger – jf. [tortgodtgørelse](#).

LOV	Medieansvarsloven § 43	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over omtale og sletning efter frifindelse i sag om pædofilikommentarer	28.11.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder Berlingske for kritik efter skarp kommentar om whistleblowerordning og meningsagenter	18.09.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af B.T. for mangelfuld opfølgning på klagesag om plastikkirurg	22.06.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer B.T. for konfrontationsmetode i omfattende sag om plastikkirurg	01.03.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder medie for kritik i sag om omtale af hærværk mod kunstudstilling	18.11.2022
	Pressenævnet · Onlinemedie får kritik for manglende partshøring og fejlagtig omtale af bortvisning	27.04.2017

§ 5 Sagsgang, frister og bindende virkning ved Pressenævnet

Klageadgang og frister. Klage over god presseskik kan rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet inden 12 uger efter offentliggørelsen, jf. [§ 34, stk. 2](#) (for DR, TV 2/DANMARK og de regionale TV 2-virksomheder dog først til mediet, jf. stk. 3). Klage over afslag på eller utilstrækkeligt genmæle skal indbringes inden 12 uger, jf. [§ 40](#). Formanden kan afvise klager, der åbenbart falder uden for kompetencen, er åbenbart grundløse, kommer fra personer uden retlig interesse, eller er for sent indgivet, jf. [§ 43, stk. 2-3](#).

Afgørelsesform. Nævnet træffer afgørelse ved begrundet kendelse efter stemmeflerhed; ved stemmelighed er formandens eller næstformandens stemme afgørende, og en dissens anføres i kendelsen, jf. [Pressenævnets forretningsorden § 12](#). At formandens stemme kan blive udslagsgivende ses i [17-70-01170](#) (Ekstra Bladet), hvor stemmelighed førte til, at mediet blev pålagt at bringe kendelsen frit på forsiden. Kendelsen sendes til redaktøren for det indklagede massemedie, og pålægget om offentliggørelse meddeles efter samme bestemmelses [§ 13](#).

Bindende – ikke blot henstillende. I modsætning til flere private klagensævn er Pressenævnets offentliggørelsespålæg *bindende*: redaktøren er, som det hedder i forarbejderne, "forpligtet til at efterkomme

dette pålæg" og kan ikke vælge at meddele, at man "ikke følger afgørelsen". Trodser mediet pålægget, gentager nævnet det og henviser til strafansvaret – netop forløbet i dkdox.tv-sagen [2023-80-0995](#).

Genoptagelse. De nævnsmedlemmer, der afgjorde sagen, behandler også genoptagelse, og formanden kan afvise åbenbart grundløse anmodninger, jf. [forretningsordenen § 14](#). Genoptagelse kræver væsentlige nye oplysninger eller en sagsbehandlingsfejl – en betingelse, der sjældent er opfyldt, jf. afslagene i [15-70-00755](#), [15-70-00754](#), [16-70-00911](#) og [2023-80-0986](#). En klager kan i den forbindelse *ikke* gennem genoptagelse opnå en skarpere formulering eller mere fremtrædende placering, når mediet har bragt den ordlyd og placering, nævnet fastlagde.

Sanktionsbestemmelserne i § 49 og § 53, stk. 2, står uændrede; de eneste vedtagne (men endnu ikke konsoliderede) ændringer af medieansvarsloven vedrører [§ 8](#) om, hvilke elektroniske medier der automatisk omfattes af loven (i kraft 1. januar 2019), og berører ikke offentliggørelses- eller strafreglerne.

LOV

[Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 12](#)
[Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 13](#)
[Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 14](#)
[Medieansvarsloven § 8, stk. 1](#)
[Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#)
[Medieansvarsloven § 40](#)
[Medieansvarsloven § 43, stk. 2](#)
[Medieansvarsloven § 49](#)
[Medieansvarsloven § 53, stk. 2](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer dkdox.tv for at ignorere pålæg om genmæle og bringe kritik med ulovlige kommentarer	11.05.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod dkdox.tv om krænkende beskyldninger og manglende genmæle	18.03.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse: Kritik af Ekstra Bladet skal offentliggøres på den gratis forside	15.08.2017
	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesager om god presseskik og utilstrækkelig offentliggørelse af kritik	16.02.2016
	Pressenævnet · Direktør fik ikke medhold i krav om navngivelse og forsideplacering af Pressenævnets kritik	21.03.2015
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om Se og Hørs offentliggørelse af kritik	10.02.2015

§ 6 Domstolssporet: strafansvar efter § 53, stk. 2, og redaktøransvaret

Selvom Pressenævnet ikke selv kan straffe, er *manglende efterlevelse* af et offentliggørelsespålæg strafbar. Efter [§ 53, stk. 2](#) straffes "undladelse af at efterkomme pålæg om offentliggørelse efter § 49 og [§ 54](#)" med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, og efter [§ 53, stk. 3](#) kan en juridisk person pålægges bødeansvar. Forarbejderne tilføjer, at der tillige kan pålægges tvangsbøder efter [retsplejeloven § 997, stk. 3](#). [§ 54](#) er det parallelle pålæg i *domssporet*: en domstol kan bestemme, at indholdet af en dom (om straf, erstatning eller mortifikation) skal offentliggøres i mediet "uden vederlag og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges", og pligten påhviler – som efter § 49 – redaktøren.

Der ses ikke offentliggjorte domme, hvor en redaktør faktisk er straffet efter § 53, stk. 2, for at trodse et § 49-pålæg; sanktionen virker i praksis gennem nævnets gentagne pålæg og truslen om straf. Domstolene har derimod gentagne gange prøvet det bagvedliggende **redaktøransvar** og **kompetencefordelingen** mellem domstole og nævn:

•

Redaktøren er rette ansvarssubjekt. I PET-bog-sagen, [Sag 57/2017](#), fastslog Højesteret, at et forbud mod medieoffentliggørelse som udgangspunkt skal rettes mod den ansvarshavende chefredaktør personligt, jf. [medieansvarsloven § 3](#):

"...forbuddet skal rettes mod den ansvarshavende chefredaktør personligt, medmindre medieforetagendet som sådant er ansvarligt efter medieansvarslovens regler."

Det svarer til, at § 49-pålægget netop rettes mod "redaktøren".

- **Redaktøren kan straffes for mediets indhold.** I [SS-21001/2012-KBH](#) idømte Københavns Byret en ansvarshavende redaktør en bøde på 10.000 kr. efter [§ 13, stk. 1](#) (og journalisterne 5.000 kr. hver) for offentliggørelse af retsbogsoplysninger – en illustration af det særlige strafansvar, der knytter sig til redaktørrollen i medieansvarsloven.
- **Genmæle og presseskik hører under nævnet, ikke domstolene.** I [BS-25045/2018-KOL](#) (stadfæstet af Vestre Landsret i [BS-27184/2020-VLR](#)) afviste retten en påstand om genmæle med den begrundelse, at kompetencen hertil tilkommer Pressenævnet efter [§ 40](#); domstolene behandler straf, erstatning og mortifikation, mens nævnet behandler god presseskik og genmæle. Sagen viser også samspillet med udgiveransvaret efter [§ 15, stk. 1](#).

Domstolssporet bekræfter dermed nævnets linje: offentliggørelsesforpligtelsen er redaktørens, og den kan i sidste ende håndhæves strafferetligt – mens erstatning og mortifikation ligger hos domstolene, jf. [tortgodtgørelse](#).

LOV

[Medieansvarsloven § 3](#)[Medieansvarsloven § 13, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 15, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 40](#)[Medieansvarsloven § 53, stk. 2, 3](#)[Medieansvarsloven § 54](#)[Retsplejeloven § 997, stk. 3](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afklaring af rette adressat for forbud mod medieoffentliggørelse i PET-bog-sagen	02.11.2017
	Landsretten · Landsrettens dom i sag om ærekrænkelse i medieomtale af konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed	10.03.2022
	Byretten · Frifindelse i sag om ærekrænkelse: Artikelserie om konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed	17.06.2020
	Byretten · Journalister dømt for at offentliggøre oplysninger fra retsbog i drabssag	20.09.2012

Sammenfatning: et hurtigt og offentligt – men begrænset – retsmiddel

§ 7

Pressenævnets sanktionssystem er bevidst skåret til at give en *hurtig og omkostningsfri offentlig oprejsning* frem for et fuldt domstolslignende opgør:

- Nævnets eneste retsfølger er **kritik og pålæg om offentliggørelse** efter [§ 49](#); nævnet fastlægger selv offentliggørelsens omfang (fx et resumé eller hele kendelsen).
- Offentliggørelsen skal ske **snarest muligt, uden kommenterende tilføjelser** og så **fremtrædende som det med rimelighed kan forlanges** – online betyder det som udgangspunkt fri adgang på forsiden, ofte med Pressenævnets logo, jf. [17-70-01170](#) og [dkdox.tv-sagen 2023-80-0995](#).
-

Nævnet kan **ikke** pålægge sletning eller afindeksering og kan **ikke** tilkende erstatning eller tort; det henhører under domstolene og Datatilsynet.

- Pålægget er **bindende** og rettet mod redaktøren, og **manglende efterlevelse** kan straffes efter § 53, stk. 2 samt sanktioneres med tvangsbøder.

For den krænkede betyder det, at Pressenævnet er vejen til en *synlig berigtigelse*, mens krav om økonomisk kompensation eller fjernelse af indhold må forfølges ad anden vej – primært domstolene.

LOV	Medieansvarsloven § 49	Medieansvarsloven § 53, stk. 2	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer dkdox.tv for at ignorere pålæg om genmæle og bringe kritik med ulovlige kommentarer		11.05.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse: Kritik af Ekstra Bladet skal offentliggøres på den gratis forside		15.08.2017

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Medieansvarsloven § 34	Medieansvarsloven § 39
Medieansvarsloven § 43	Medieansvarsloven § 49
Medieansvarsloven § 53 stk. 2	Medieansvarsloven § 54

MATERIALE Citerede afgørelser

18 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		1
02.11.2017	Højesterets afklaring af rette adressat for forbud mod medieoffentliggørelse i PET-bog-sagen	57-2017
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS		1
10.03.2022	Landsrettens dom i sag om ærekrænkelser i medieomtale af konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed	2679-3192
BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS		2
17.06.2020	Frifindelse i sag om ærekrænkelser: Artikelserie om konkurskarantæner og stråmandsvirksomhed	2595-3091
20.09.2012	Journalister dømt for at offentliggøre oplysninger fra retsbog i drabssag	6695-8043
PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		14
28.11.2025	Pressenævnet afviser klage over omtale og sletning efter frifindelse i sag om pædofilkommentarer	W20251017525
18.09.2025	Pressenævnet frifinder Berlingske for kritik efter skarp kommentar om whistleblowerordning og meningsagenter	W20250989825

22.06.2024	Pressenævnet udtaler kritik af B.T. for mangelfuld opfølgning på klagesag om plastikkirurg	
25.04.2024	Udfordringen kritiseres af Pressenævnet for alvorlige og uprøvede anklager i interview med prædikant	
01.03.2024	Pressenævnet kritiserer B.T. for konfrontationsmetode i omfattende sag om plastikkirurg	
11.05.2023	Pressenævnet kritiserer dkdox.tv for at ignorere pålæg om genmæle og bringe kritik med ulovlige kommentarer	2023-80-0995
18.03.2023	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod dkdox.tv om krænkende beskyldninger og manglende genmæle	2023-80-0986
18.11.2022	Pressenævnet frifinder medie for kritik i sag om omtale af hærværk mod kunstudstilling	2022-80-0886
27.02.2019	Kritik af DR for misvisende fremstilling af socialtilsyn i dokumentar om drabssag	2018-80-0146
15.08.2017	Pressenævnet afviser genoptagelse: Kritik af Ekstra Bladet skal offentliggøres på den gratis forside	17-70-01170
27.04.2017	Onlinemedie får kritik for manglende partshøring og fejlagtig omtale af bortvisning	17-70-01083
16.02.2016	Afslag på genoptagelse af klagesager om god presseskik og utilstrækkelig offentliggørelse af kritik	16-70-00911
21.03.2015	Direktør fik ikke medhold i krav om navngivelse og forsideplacering af Pressenævnets kritik	15-70-00754
10.02.2015	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag om Se og Hørs offentliggørelse af kritik	15-70-00755